

فاصله جریان

فاصله‌ی هم‌زمان خالق و مخلوق هر آن چیز است که می‌شناسیم. لحظه‌ی پیدایش هر موجود حکم شروع فاصله‌ای انکارناشدنی با خالق اش است. به این شکل که هر انسان با فهم این شکاف شاید می‌تواند ماهیت خویش را درک کند و بشناسد. تاکید من این بار بر شکاف موجود میان انسان و طبیعت است و اشک به عنوان عنصری طبیعی، چیزی از جنس خود طبیعت است که در فراغ این جدایی ریخته می‌شود و به خود طبیعت باز می‌گردد. اشک برای پر کردن خلا و فاصله‌ایست که میان هر چیز موجود است این چنین است که خود فاصله به عنوان مفهومی رنج‌آور هم‌زمان خالق زیبایی است چرا که مولد تخیل و معنا است و بدین سان معنا، بر هر شکافی تابیده می‌شود تا فاصله را تنها به تصویر و حسی ذهنی بدل کند.

کیمیا دهقان

Distance Flow

The mere fact of an ever-present distance between the creator and the created is all the truth we know.

At the moment of creation, a created being is inevitably separated from its creator. By understanding this gap, humans can grasp their nature. Currently, my emphasis is on the gap between humans and nature. Tear, a natural element, is poured into this void created by that separation, flowing back into nature. Tears are intended to fill this gap and the distance between all things. As so, distance can also create beauty despite causing pain. It generates imagination and meaning, ultimately shining light on every gap and making distance a mere image and an ephemeral mental state.

Kimia Dehghan